

MODERN GREEK A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)

Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)

Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Σχολιάστε ένα από τα ακόλουθα κείμενα:

1 (a)

«Φτιάχνετε τίποτε; Άκούω ςέρχεται ό Τσέγκας», είπε ό όδηγός με τὸ βλέμμα στραμμένο στὸ δρόμο.

«Ναι, σ' ἔνα μήνα», είπε ό Βίκτωρ, «ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο, ἐμεῖς ...» Ό Βίκτωρ κόμπιασε, καὶ μὲ κάποια καθυστέρηση δήλωσε ἔκπληκτος: «Σ' ἐνδιαφέρει τὸ θέατρο;»

5 «Αμέ, ἅμα ἀδειάζω καμμιὰ φορά», δήλωσε ό νεαρός.

«Μπράβο», ἀναφώνησε ό Βίκτωρ.

«Τί μπράβο;» ἀπόρησε ό όδηγός.

10 «Νά, δὲν συναντάς συχνά ἀνθρώπους ...» Σὰν κι ἐσένα ποὺ νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ θέατρο, ηθελε νὰ πεῖ ό Βίκτωρ, ἀλλὰ κρατήθηκε. «Νά, θέλω νὰ πῶ, τὸ θέατρο δὲν εἶναι καὶ τὸ πιὸ δημοφιλὲς θέαμα στὴν ἐπαρχία» τοῦ ἐξήγησε μὲ μιὰ ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς συγκρατημένες φράσεις ποὺ ἡχούσαν κάπως περίεργα.

15 «Μὴν τὸ λές», διαφώνησε ό όδηγός, «μὴν τὸ λές, πέρσι ποὺ εἶχε ςέρθει ό Σελινιώτης ἀπὸ τὴν Αθήνα, ἔγινε χαμός.»

«Ναι, θυμάμαι», είπε ό Βίκτωρ.

15 «Και ἐσεῖς τί εἶστε, τί ἐτοιμάζετε;», συνέχισε τὶς ἐρωτήσεις του ό νεαρός.

«Τὴν ἄλλη βδομάδα ἀνεβάζουμε, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὸν Τσέγκα, θὰ δώσουμε καμιὰ δεκαριὰ παραστάσεις...», είπε μπερδεμένα ό Βίκτωρ.

«Τί πράμα; μὲ ποιούς;» ρώτησε ό όδηγός.

20 Τὸ φορτηγὸ τραντάχητκε, καθὼς ό όδηγός ἐστριψε ἀπότομα τὸ τιμόνι γιὰ νὰ ἀποφύγει μιὰ λακκούβα, καὶ τὸ σακίδιο γλίστρησε ἀπὸ τὴν ποδιὰ τοῦ Βίκτωρα κι ἐπεσε στὸ πάτωμα τῆς καμπίνας. «Δὲν εἶναι κανένας γνωστός», είπε σκύβοντας νὰ τὸ ἀνασύρει.

«Και πῶς τὸ λὲν τὸ ςέργο;» συνέχισε ἀπτόητος ό νεαρός.

«Πόρτ Μπού», είπε ό Βίκτωρ.

«Πῶς;» ρώτησε ό όδηγός, τεντώνοντας πλάγια τὸ λαιμό του.

25 «Πόρτ Μπού», ἐπανέλαβε ό Βίκτωρ.

«Μπουμπού;» είπε ό όδηγός.

«Οχι, Πόρτ Μπού, εἶναι μιὰ τοποθεσία», ἐξήγησε ό Βίκτωρ, «τὸ μέρος ποὺ διαδραματίζεται τὸ ςέργο, στὴν Ισπανία, στὰ σύνορα μὲ τὴ Γαλλία.»

«Ισπανικὸ εἶναι;»

30 «Οχι, δικό μου», είπε ό Βίκτωρ χαμηλόφωνα.

«Α, γράφετε κιόλας;» είπε μὲ θαυμασμὸ ό νεαρός, χρησιμοποιώντας αἴφνης τὸν πληθυντικό.

«Ε, λιγάκι, ὅχι καὶ σπουδαῖα πράγματα», είπε ό Βίκτωρ μὲ τὸ χαμόγελο τῆς μετριοφροσύνης.

«Και περὶ τίνος πρόκειται;»

35 Ή ἐρώτηση ποὺ φοβόταν ό Βίκτωρ, ή ἐρώτηση ποὺ φοβούνται ὅλοι οἱ συγγραφεῖς μὲ τὸ χαμόγελο τῆς μετριοφροσύνης.

«Ἐεε», είπε ό Βίκτωρ, «εἶναι γιά, γιὰ ἔναν ἀνθρώπο ποὺ τοῦ πηγαίνουν ὅλα ἀνάποδα»,

«Σὰν κωμῳδία νὰ ποῦμε;» ρώτησε ό όδηγός. «Κάνει γκάφες καὶ τέτοια;»

«Οχι δὲν εἶναι κωμῳδία.»

«Α, λυπητερὸ δηλαδή, σὰν τὶς τραγωδίες; ἐ τ' ἀρχαῖα ἐ;»

40 «Κάπως ἔτσι», είπε ό Βίκτωρ.

45 "Εβγαιναν στὴν ἄσφαλτο, κι ἦταν αὐτὸ ἀπὸ μόνο του μιὰ ἀνακούφιση. Ή συζήτηση ἔμοιαζε νὰ ἔξαντλεῖται, ἀν καὶ ό Βίκτωρ θὰ προτιμοῦσε να εἶχε διακοπεῖ νωρίτερα. "Ενιωθε πάντα ἀμήχανος μιλώντας μὲ ἀνθρώπους ἔξω ἀπὸ τὸ συνάφι του, κι ίδιαίτερα μιλώντας μὲ ἀνθρώπους σὰν αὐτὸν ἐδῶ, παρ' ὅλο ποὺ θὰ ἡθελε, ή ἔτσι νόμιζε, νὰ τοῦ ἀνοίξει τὴν καρδιά του καὶ νὰ τοῦ πεῖ γιὰ ὅλα ὅσα εἶχαν συμβεῖ στὸ Πόρτ Μπού. 'Αλλὰ ἔτσι, στὰ ξαφνικά, δὲν ἔβρισκε ποτέ του δίοδο. Καὶ κάθε λέξη, κάθε κίνηση, ἦταν λὲς διαλεγμένη γιὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνει. Μὰ ἦταν αὐτὸς

ο ξένος, ή έκεινα τὰ τσιμεντένια κιβώτια, σπαρμένα στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, μὲ τὶς σιδερόβεργες νὰ ἔξεχουν ἀπὸ τὶς στέγες τους, οἱ στραβοὶ φράχτες, ή σκουριά, τὰ μπάζα, τὰ σκουπίδια;

50 Τύπηρχε κάτι τὸ ρητορικὸ ἐδῶ, ἢ κάνω λάθος; Πάντως, πραγματικὰ κι ἐγὼ θὰ συμφωνήσω πιστεύω κι ἔσυ — ἡ γῆ ἐτούτη εἶναι πληγιασμένη. Αὐτὸ ὅλοι τὸ λένε. Κι ὁ Βίκτωρ βιθίστηκε πάλι σὲ σκέψεις. Εἶναι γνωστὸ πῶς οἱ ἄνθωποι ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ γλώσσα, τὸν περισσότερο καιρὸ σωπαίνουν. "Οπως κι ὁ ὁδηγὸς εἶχε σωπάσει, κι ἔκανε τὴ δουλειά του, ἐπιτέλους, ἀμίλητος, ἵσως γιατὶ τρέχοντας τώρα μὲ μεγαλύτερη ταχύτητα σ' ἔναν ὑγρὸ δρόμο μὲ κάποια κίνηση ἐπρεπε νὰ εἶναι πιὸ προσεκτικός. Άλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν ἡταν μόνο αὐτό. Γιατὶ πρόσφερε στὸν Βίκτωρα τσιγάρο, δίχως νὰ ρωτήσει ἀν καπνίζει, σὰ νὰ σεβόταν τὴν ἐπιθυμία τοῦ ἄλλου νὰ κοιτάει στοχαστικὸς τὸ ἄχαρο τοπίο ποὺ διασχίζαν.

55

Μίλτος Φραγκόπουλος
(Πόρτ Μπού, 1996)

- * Τι καταλαβαίνετε για τον χαρακτήρα, τις σκέψεις και τα αισθήματα του Βίκτωρα;
- * Τι αποκαλύπτει ο διάλογος του Βίκτωρα με τον νεαρό οδηγό, και πως θα χαρακτηρίζατε τη στάση του;
- * Τι σας έκανε μεγαλύτερη εντύπωση στο απόσπασμα αυτό; Περιγράψτε τις αντιδράσεις σας.

1 (6)

Απολησμονιά

Τὸ σπίτι μὲ τὴν ξύλινη σκάλα καὶ τὶς πορτοκαλιὲς
ἀπέναντι στὸ μεγάλο γαλάζιο βουνό. Μὲς στὰ δω-
μάτια

5 κυκλοφορεῖ μαλακὰ ἡ ἔξοχή. Στοὺς δυὸς καθρέφτες
καθρεφτίζεται τὸ κελάηδημα τῶν πουλιών. Μονάχα
στὴ μέση τοῦ ὑπνοδωματίου μένουνε παρατημένες
δυὸς πάνινες γεροντικὲς παντόφλες. "Ετσι,
10 μόλις βραδιάσει, ἐπιστρέφουνε στὸ σπίτι οἱ πεθαμένοι
καὶ, πιθανὸν ἀπὸ ἔλλειψη μνήμης ἢ ἀπροσεξία,
παιρνούν μαζί τους καὶ κάτι δικό μας. Τὴν ἄλλη
μέρα
περνάει ὁ ταχυδρόμος μπρὸς στὴν πόρτα μας χωρὶς
15 νὰ σταματήσει.

Καρλόβασι, 30.VI.87

Γιάννης Ρίτσος, *Τὰ ἀρνητικὰ τῆς σιωπῆς*, 1987.

- * Σχολιάστε τον τίτλο του ποιήματος σε σχέση με το περιεχόμενο.
- * Σχολιάστε την εικονοποιία του ποιήματος;
- * Ποια είναι τα αισθήματα που περιγράφει το ποίημα;
- * Τι σας εντυπωσίασε περισσότερο σ' αυτό το ποίημα; Περιγράψτε τις αντιδράσεις σας.